

Catasétum viridiflavum Hook.

Naam

Viridiflavum betekent groengeel, hetgeen wijst op de kleur van de bloemen. Deze soort is ingedeeld bij de sectie Macrocarpum. De bloemen van deze sectie ("Alliance" zeggen Pabst en Dungs) worden gekenmerkt door gekruiste antennen bij de mannelijke bloemen en een helmvormige lip. Die helm staat naar boven. Hooker gaf deze plant zijn naam in 1843. Synoniem: *Catasétum serratum* Lindl. (1847).

Verspreidingsgebied

Genoemde soort komt niet voor in Zuid-Amerika. Hij wordt alleen gevonden in Midden-Amerika aan de kant van de Grote Oceaan, op zeeniveau.

Beschrijving

De pseudobulben van deze *Catasétum* zijn vrij slank in vergelijking met die van de andere soorten. Ze zijn 21 bij 2 cm. De bladeren zijn 45 bij 6 cm groot. De nieuwe uitloper verschijnt eind februari en de bloemtakken komen in juni en augustus aan de nog niet volgroeide bulb. De bloemen gaan in augustus en oktober open. De bloemtak is vrij kort en heeft maar weinig bloemen (3 - 5). De mannelijke bloemen hebben een heerlijke geur. De laterale sepalen zijn 4 bij 1,5 cm, terwijl de dorsale sepaal 3,5 bij 1,5 cm is. De petalen zijn even groot als die dorsale sepaal. De lip is helmvormig, bolronde en 3 bij 2,7 bij 2,5 cm. De zuil van 2,2 cm heeft een grote snavel van 1,3 cm. Aan deze zuil zitten de gekruiste antennen. De kleur van de sepalen en petalen is geelgroen. De zijlobben van de lip zijn glanzend groen, de voorlob is geel en de omhoogstaande punt is gelig-groen. De helm is van binnen oran-jegeel met bruinige strepen; de zijlobben zijn aan de binnenkant mooi groen. De bloemen zijn een dag of tien open. Zover bekend bestaat er weinig variatie bij deze soort.

Cultuur

C. viridiflavum komt uit lage gebieden van de tropen, zodat een nachttemperatuur van minimaal 17°C gewenst is.

Hij kan veel licht hebben, maar geen direct zonlicht in onze kassen (amateurkassen zijn vrij laag, zodat spoedig verbranding kan optreden).

Om in de winter uitdroging tegen te gaan, wordt eenmaal per week wat water gegeven. Na het verschijnen van de uitloper wordt langzaam maar zeker de waterhoeveelheid vermeerderd. Zodra de plant goed aan de groei is, wordt hij twee maal per week overvloedig van water voorzien en dan wel 's morgens. Bij watergeven na 12 uur 's middags treedt vrijwel altijd rotting van de pseudobulben op. De plant moet ook de gelegenheid krijgen goed op te drogen, want bij voortdurende vochtigheid gaan de wortels verrotten.

Om de twee weken is mest nodig.

Wie goede, gezonde planten wil krijgen moet om de twee jaar verpotten. De bulben kunnen gescheiden opgepot worden. U krijgt dan 3 bloeibare planten.

Het oppotmateriaal bestaat uit varenwortel (osmunda), veenmos (sphagnum) en geknipt j
beukeblad. Onder in de pot wat potscherven (geen halve bloempotten).
Pas op voor kleine huisjesslakjes, want die vreten in één nacht de bloemstengel af.

Chr.Branger december 1981